

Sen Bana Hiç Söylemedin Anne

– *hacer-tilev* · 12 Eylül 2009

Hayallerim için mücadele etmiyorum artık,
kaybettiklerim için gözyaşı döküyorum sadece.

Pamuk ipliğiyle bağlandığım bir hayat, ve beni koparmak için yazılmış bir kader elime tutuşturulmuş.

bilinçsizce yanlışlardayım...

Kabul ediyorum artık yenik düştüğümü ve mağlubiyetin o ağır yorgunluğu üzerimde sürdürüyorum bu mecburi hayatı,

artık ne yazılırsa onu oynuyorum, kader nereye sürüklerse orada bulunuyorum.

Mecburiyetten yaşadığım bir hayatı, acı çekerek sürdürüyorum...

Nefes almalarımda ölüyorum...

Biten bir beni yaşamaya çalışan, küçük bir kız çocuğuyum hayat karşısında...

Çocuk gözleriyle baktığım hayata, boyumdan büyük acılar yüzünden ağlıyorum.

Hani artık büyüdün diyorsunya anne: öyle değil, beceremedim...

Hayat meğer ne acımasızmış, meğer senin kucağındaki o güven, sevgi hiç kimsede yokmuş...

Küçükken döktüğüm o gözyaşları aslında en güzel mutlulukmuş,
büyüyünce olacağına inanarak kurduğum hayaller pembe bir balonmuş...

Hayat acımadan elimden aldı balonumu, oysa ellerimin arasından havaya bırakıp, yükseklerle süzülüşünü izleyecektim...

Ben bilinçsizce gülümserken, sen bana hiç söylemedin anne meğer hayat ne kadarda zormuş !...